

RÉKASY ILDIKÓ

NYOLC LIMERICK

*Néz Makkai Guidó:
hull, micsoda kurió-
zum! a földre
nyakra-főre
ősszel a makk, a dió.*

*Nagy nőbolond a Kálmán,
becsajozott a gálán.
A régi babája
dühöng, de hiába:
„A gazember kakál mán rám!”*

*Nem hallgat jó szóra se Gergő,
mindig más portáján sepert ő,
beleszól mindenbe,
míg ki lesz billentve
a házból ez a vén tekergő.*

*Verset visz közlésre a Lajos.
Rosszkor megy, a lektor haragos.
Rápillant a srácra,
s ígyen szedi ráncba:
„Goethe vagy te máris, tarajos!”*

*Született rosszfiú Kis Pista.
Bűneiről gyűlik a lista.
Szenvedélye tárgya
főképpen a kártya,
így lett a Kis Pista sipista.*

*Ebédnél Áron és Adorján
összeveszett rútul az orján.
Odavágta Áron:
„Hát jó, csak zabáljon,
én meg majd jóllakom a torján!”*

*Pajzán poéta Kis Erik,
 Kedvence a léha limerick.
 Fűti a bohém vér,
 mígnem egy poénér'
 egyszer a fogait kiverik.*

*Húsnál is több cigit szív Eszter,
 birkózik férje e kereszttel.
 „Szokj le róla, Eszter,
 vagy megraklak egyszer,
 jó alkalom, itt a Szilveszter.”*

CSILLAGTALAN?

*Szmog teszi? Gyöngülő szemem?
 Az égi mező mind kopárabb.
 Fürkészem tanácstalanul
 a csillagvesztő éjszakákat.*

*Emlékszem jól: mézillatú
 sűrűjében gyermekkoromnak
 a mennybolt sárga méhei
 fürtös rajokban hogy' tolongtak.*

*Régen nem láttam már ilyen.
 Utoljára Montenegróban
 sok-sok éve. Csak nincsenek
 a csillagok is kihalóban?*

*A számon még az édes íz.
 Nem, nem tűntek el ők egészen.
 Mézelnek láthatatlanul
 kislány-léptékű messzeségben.*